

Uczeń:

- doskonalą umiejętność rozpoznawania kierunków na kartce papieru oraz w przestrzeni,
- kształtuje świadomość własnego ciała,
- ćwiczy umiejętność planowania trasy z wykorzystaniem kierunków w przestrzeni,
- doskonalą umiejętność czytania i słuchania ze zrozumieniem.

Materiały dydaktyczne:

- fragment książki „Chłopiec z Wadowic. Biografia błogosławionego Jana Pawła II dla dzieci” M. Skowrońskiej i ks. R. Nęcka,
- fragment książki „Jan Paweł II, czyli o tym jak Karolek został papieżem” J. Krzyżanek,
- plansze i rysunki,
- karta pracy ucznia.

Czas trwania: 45 minut zajęć online + 45 minut pracy samodzielnej w domu + 20 minut zajęć online podsumowujących

Przebieg lekcji

PRZYGOTOWANIE I ODKRYWANIE

Nauczyciel pokazuje planszę (zał. 1) i proponuje, by przywitać się w taki sposób, jak ilustrują to rysunki w rogach planszy. Przykładowe polecenia dla uczniów:

- Przywitajmy się tak, jak pokazuje nam chłopiec na rysunku w lewym górnym rogu kartki (rysunek „machanie ręką”). Uczniowie odnajdują wskazany rysunek i machają ręką.
- Przywitajmy się, robiąc to, co pokazuje nam chłopiec na rysunku w lewym dolnym rogu (twarz z szerokim uśmiechem). Uczniowie odnajdują wskazany rysunek i uśmiechają się szeroko.
- Przywitajmy się tak jak postać w prawym dolnym rogu (rysunek postaci, robiącej ukłon). Uczniowie odnajdują wskazany rysunek i robią wyraźny skłon głowy w przód.
- Przywitajmy się, robiąc gesty tak, jak pokazują nam postaci na rysunkach w prawym górnym rogu (rysunek z gestami oznaczającymi: dzień dobry w języku migowym). Nauczyciel krótko objaśnia, że ten gest oznacza „dzień dobry” w języku migowym.

Ćwiczenie ma na celu utrwalenie orientacji na kartce papieru, powtórzenie kierunków „lewo”, „prawo”, „góra”, „dół” oraz zaktywizowanie uczniów i zainteresowanie ich tematem lekcji.

Wspólna lektura tekstu fragmentu „Martyna i Jean-Poul-ski”:

<https://view.genial.ly/5f9699097a755a0d3170cf1e/interactive-image-interactive-image>. Tekst, w zależności od poziomu umiejętności uczniów, może być czytany fragmentami przez wyznaczonych uczniów lub w całości przez nauczyciela.

Po lekturze nauczyciel zadaje pytania:

- Jakie dyscypliny sportowe uprawiał Karol Wojtyła?
- Jak wyglądała piłka, którą grał Jan Paweł II, gdy był dzieckiem?
- Gdzie Karol Wojtyła zabierał młodzież?
- Dlaczego Papież lubił chodzić po górach?

- Jak na narty mówią wytrawni narciarze?
- Jakie sporty Wy lubicie uprawiać? Dlaczego?
- Czy przydarzyło się Wam coś ciekawego/niebezpiecznego/zabawnego podczas uprawiania jakiegoś sportu? Co to było?

Zwracamy uwagę, by uczniowie udzielali odpowiedzi, budując pełne zdania. Celem ćwiczenia jest rozwijanie umiejętności czytania i słuchania ze zrozumieniem oraz wypowiedzania się na zadany temat. Ćwiczenie przybliży postać Jana Pawła II, przedstawia go w sytuacjach zwyczajnych, bliskim dzieciom. Technika czytania fragmentami poprzez wybranych przez nauczyciela uczniów pomaga utrzymać koncentrację na tekście wszystkich uczniów. Dodatkowo daje nauczycielowi możliwość sprawdzenia techniki czytania poszczególnych uczniów.

PRZYSWAJANIE I UTRWALANIE

W nawiązaniu do pytania o niezwykle wydarzenia podczas uprawiania sportu, nauczyciel proponuje uczniom, że przeczyta krótką historię o tym, jak Karol Wojtyła wybił okno w kościele podczas gry w piłkę nożną: <https://view.genial.ly/5f96a8ba59460f0d902f95f1/interactive-image-interactive-image>. Celem tego działania jest poszerzenie wiedzy uczniów o Janie Pawle II, utrzymanie ich uwagi oraz nawiązanie do kolejnego ćwiczenia, w którym uczniowie będą określać położenie piłki.

Na tym etapie lekcji nauczyciel wyjaśnia, że dzisiaj uczniowie będą ćwiczyć określanie kierunków na kartce i w przestrzeni. Na początek proponuje zabawę, polegającą na lokalizowaniu piłki na obrazku. Nauczyciel wyświetla prezentację:

<https://view.genial.ly/5f568af9fb459312f0902381/presentation-untitled-genially> i prosi wybranych uczniów o określenie położenia piłki. Ćwiczenie można dodatkowo uatrakcyjnić, prosząc, by uczniowie wyobrazili sobie, że jest to ta sama piłka, która narobiła szkód w opowiadaniu. Celem zadania jest utrwalanie umiejętności lokalizowania obiektów w przestrzeni oraz doskonalenie umiejętności rozpoznawania prawej i lewej strony.

Zabawa ruchowa. Nauczyciel prosi uczniów, by wykonywali jego polecenia.

I etap

Polecenia:

Stań za krzesłem.

Stan przed krzesłem.

Stań po prawej stronie krzesła.

Wejdź pod krzesło.

Stan na krześle.

Stań po lewej stronie krzesła.

Celem ćwiczenia jest utrwalenie kierunków przestrzennych z wykorzystaniem schematu ciała ucznia, rozładowanie napięcia i wprowadzenie elementów ruchowych do zajęć.

II etap: chodzenie pod dyktando

Nauczyciel nawiązuje do znanej zabawy w podchody, która polega na podążaniu za wskazówkami. Prosi uczniów, by stanęli na środku pokoju i postarali się wykonać dokładnie polecenia, które usłyszą.

Polecenia:

Idź dwa kroki do przodu, skręć w lewo, zrób trzy kroki przed siebie, podskocz 3 razy, skręć w prawo, idź jeden krok do przodu.

Dzieci chodzą po pokoju – możemy zapytać wybranych uczniów, w jakim punkcie pokoju się znaleźli na końcu zabawy i czy napotkali jakąś przeszkodę na swojej drodze: krzesło, stół,

szafę. Celem ćwiczenia jest utrwalenie kierunków przestrzennych z wykorzystaniem schematu ciała ucznia, rozładowanie napięcia i wprowadzenie elementów ruchu na zajęciach. Ćwiczenie to przygotowuje również uczniów do kolejnego zadania, jakim będzie tworzenie plansz do kodowania.

Opisywanie obrazka. Nauczyciel pokazuje obrazek (zał. 2), a uczniowie próbują opisać poszczególne elementy ilustracji, wykorzystując określenia: z prawej strony, z lewej strony, nad, pod.

Przykładowy opis ilustracji:

Na środku stoi chłopiec. Po lewej stronie leży piłka, a po prawej stoi rower. Przed rowerem śpi piesek. Za chłopcem widać płot. Przed płotem rosną kwiaty, za płotem rośnie duże drzewo. Na gałęzi po prawej stronie drzewa siedzą dwa ptaki. Za drzewem świeci słońce, które znajduje się między dwoma chmurami.

Ćwiczenie ma na celu utrwalenie umiejętności określania kierunków na kartce papieru, zwrócenie uwagi na to, jak należy określać ułożenie przedmiotów względem siebie (czy patrzymy na to ze swojego punktu widzenia czy z punktu widzenia tego, co jest na obrazku). Ćwiczenie doskonali umiejętność wypowiedzania się i konstruowania poprawnych zdań, stanowi wprowadzenie do kolejnego ćwiczenia, jakim jest rysowanie pod dyktando.

UTRWALANIE I TRANSFER UMIEJĘTNOŚCI

Rysowanie pod dyktando. Do realizacji tego ćwiczenia dzieci potrzebują kartki, ołówek i ewentualnie gumki do zmywania. Nie kolorują rysunków. Informujemy uczniów, że rysunek może być schematyczny (np. zamiast narciarza może być narysowana kreska lub kółeczko). Ważne jest tylko, by elementy na obrazku znalazły się po odpowiedniej stronie (prawej, lewej).

Informujemy uczniów, że przeczytamy tekst trzykrotnie. Za pierwszym razem prosimy, by nic nie rysowali tylko uważnie wysłuchali do końca. Po pierwszym czytaniu damy im czas na zadanie pytań, wyjaśnienie wątpliwości lub nieznanych słów (jeśli takie się pojawią). Potem nauczyciel czyta tekst wolno jeszcze dwa razy, a uczniowie rysują zgodnie z tym, co mówi nauczyciel.

Tekst dyktanda:

Z lewej strony kartki narysuj drzewo. Z prawej strony drzewa narysuj górę. Na jej prawym zboczu narysuj narciarza. Z lewej strony góry narysuj rzekę, a na niej kajak. Nad górą narysuj dwie chmury, a między nimi słońce.

Celem ćwiczenia jest utrwalenie umiejętności określania kierunków w przestrzeni, doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem i koncentracji uwagi. Chętni uczniowie pokazują swoje rysunki. Rozmawiamy o tym, co sprawiło dzieciom trudność i dlaczego. Prezentacja rysunków powinna pomóc wyłapać problemy uczniów z rozpoznawaniem kierunków na kartce papieru i umożliwić ich poprawę.

Kolejne ćwiczenie polega na zaplanowaniu trasy narciarza (zał. 3). Nauczyciel wyświetla planszę z narciarzem (zał. 3). Wyjaśnia uczniom, że ich zadaniem jest zaplanowanie trasy tak, by narciarz zebrał po drodze widoczne dwie, niebieskie monety. Przy czym nie może on wjechać na góry oznaczone zielonymi trójkątami i musi wybrać najkrótszą trasę. Aby wydawać polecenia narciarzowi używamy znaków: prosto, w prawo, w lewo.

prosto

w lewo

w prawo

Nauczyciel, kopiując znaki, wkleja je do przygotowanej tabeli. O każdy krok pyta wybranych uczniów. Poprawnie oznaczona trasa:

Celem zadania jest wykorzystanie znajomości kierunków przestrzennych w celu zaprogramowania określonej trasy. Ćwiczenie doskonali umiejętność skupienia uwagi i koncentracji.

TRANSFER I EWALUACJA

Na tym etapie uczniowie wykonują samodzielnie w domu ćwiczenia zamieszczone w kartce pracy. Celem ćwiczenia 1. jest utrwalenie kierunków na kartce papieru oraz doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem. W ćwiczeniu 2. uczniowie tworzą własną planszę do kodowania. To zadanie ma na celu doskonalenie umiejętności programowania trasy przy wykorzystaniu znajomości kierunków w przestrzeni.

Spotkanie online po 45 minutach pracy samodzielnej i prezentacja prac oraz rysunków. Wybrani uczniowie odczytują swoje opisy i prezentują rysunki. Wszyscy wysyłają do nauczyciela wykonane zadania.

